

La Catalunya gruyère

written by Redacció Unilateral | 31 de maig de 2017

Davant l'adveniment de la independència de Catalunya, un dels factors claus que cal tenir en compte, és el control fàctic del territori, per part de les autoritats catalanes, després de la victòria en el referèndum del proper mes de setembre. Tanmateix, *el dia després* es presenta complicat si tenim en compte que la presència d'instal·lacions a Catalunya, sota el control directe del govern espanyol, no és pas petita, i en alguns casos, d'una alta significació estratègica. En aquest sentit, la Catalunya de la immediata postindependència, ben probablement presentarà una aparença d'un formatge de gruyère, en el sentit que, si més no en les primeres setmanes, o mesos, o potser, anys, personal civil i militar sota les ordres de Madrid, continuaran en el territori, perquè la seva desaparició immediata no sembla viable.

La cinquena província

Probablement, una de les infraestructures més emblemàtiques en aquest sentit, és el **Port de Barcelona**, de gran impacte estratègic i econòmic, que en el seu dia va ser definit, de forma ben significativa, com la cinquena província de Catalunya. Lògicament, aquesta denominació vol assenyalar la seva enorme capacitat d'autogestió, al marge de la resta del territori i de les institucions catalanes. Els interessos representats al Port van molt més enllà dels estrictament catalans: russos, xinesos, han invertit enormes quantitats de capital en desenvolupar totes les potencialitats. Per altra banda, el port també és el punt de sortida i entrada de territoris peninsulars com Aragó i Navarra, en definitiva, de la conca de l'Ebre, on s'ubiquen algunes de les grans fàbriques de la indústria de l'automòbil. El Port de Barcelona, compta amb la presència de la Policia Portuària, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. La primera assumeix la funció de vigilància interna de tota la infraestructura, i les

altres dues les funcions que els corresponen, entre d'altres, les tasques de policia de frontera, atès que és un punt d'entrada i de sortida de l'espai de Schengen. No hi entren doncs, ni els Mossos d'Esquadra ni la Guàrdia Urbana, fet que representa, clarament un repte. El Port, a més, en els darrers temps, s'ha convertit en un referent pels creuers de vacances, i això ha fet incrementar la seva visibilitat i rellevància a escala internacional, i molt particularment, dels Estats Units, que el trien com a punt d'inici de moltes rutes pel Mediterrani. En conseqüència, això ha fet que el seu rol internacional, àdhuc mundial, sigui cada cop més gran. No hi ha cap mena de dubte que qui controli el port, controlarà un actiu (un asset) molt important.

L'altra joia de la corona

L'Aeroport del Prat, és sense cap mena de dubte, l'altra joia de la corona de les infraestructures estratègiques a Catalunya sota control del govern espanyol, i més en concret, sota la propietat i la gestió d'**AENA**, una empresa centralitzada a Madrid, i que des d'allà ordena el dia a dia de l'aeroport català de referència, que és sotmès a les necessitats i interessos del port de Barajas a Madrid. Es podria dir que entrar al Prat és sortir de Catalunya... si no fos pel fet que els Mossos d'Esquadra sí que hi són garantint la seguretat en la zona de lliure accés, tant a viatgers com a ciutadans en general. Per contra, les zones d'embarcament, ja és competència de la Guàrdia Civil, mentre que la Policia Nacional està a càrrec, del control dels passaports.

Que AENA actua amb mà de ferro, ho van comprovar els participants en una acció de protesta contra la gestió d'AENA i del govern espanyol, el passat dissabte, organitzada per **Reagrupament**, quan, en el moment de repartir uns tríptics multilingües, de seguida van ser cominats per la seguretat privada contractada per l'empresa a aturar-la, argumentant que s'obstaculitzava el normal desenvolupament de la infraestructura. Tanmateix, l'activitat de l'organització independentista en cap cas entrava en una de les 14 accions expressament prohibides en els cartells afixats en els edificis. Una demostració fefaent que Madrid fa el que vol en ple centre de Catalunya. Fins i tot, condicionar la via diària de milers de catalans i catalanes.

Militars, Guàrdia Civil, Policia, TVE, Renfe...

Per descomptat, altres forats en el formatge de la Catalunya independent seran les instal·lacions depenents de l'exèrcit i dels cossos de seguretat espanyols: des dels emblemàtics Palau de la Capitania, els Governos Militars, els quarters del Bruc, Sant Climent Sescebes, Talarn, passant pels quarters de Sant

Andreu de la Barca, on s'acostuma, encara avui en dia a fer homenatges als nazis de la Divisió Azul, o la macro-comissaria de la Verneda, o el polèmic **Centre d'Internament d'Estrangers** (CIE) fins totes les múltiples comissaries locals o de zona. També TVE a Sant Cugat, la infraestructura dels ferrocarrils (estacions, etc), els Paradors Nacionals (Cardona, Tortosa, Sau, etc)...

Totes aquestes instal·lacions hauran de passar a mans de la nova República, però el que caldrà veure és com es portaran a terme les negociacions, i si ambdues parts actuaran de bona fe. Només llavors, els forats del gruyère català, deixaran pas a un formatge potser de bola, però sense cap mena de dubte, més homogeni.